

Sygnatura akt II AKa 99/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 roku

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Bogusław Tocicki (spr.)

Sędziowie: SA Andrzej Kot

SO del. do SA Edyta Gajgał

Protokolant: Aldona Zięta

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej Dariusza Szyperskiego

po rozpoznaniu w dniach 12 maja 2016 roku i 19 maja 2016 roku

sprawy **M. J. (1)**

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 11 § 2 kk, art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk, art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk

S. J.

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 11 § 2 kk, art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk, art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk

R. S.

oskarżonego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk, art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora w stosunku do oskarżonych: M. J. (1) i S. J. oraz apelacji oskarżonych: M. J. (1) i R. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 29 stycznia 2016 roku, sygn. akt III K 16/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych: M. J. (1) i S. J. ten sposób, że:

a) **przestępstwo przypisane oskarżonym: M. J. (1) i S. J. w punkcie II części rozstrzygającej (zarzucone w punkcie II części wstępnej) kwalifikuje z art. 62 ust. 2 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu wprowadzonym Dz.U. z 2005r. Nr 179, poz. 1485 i obowiązującym na dzień 22 października 2010r.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 4 § 1 k.k. i za to przestępstwo na podstawie art. 56 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza oskarżonym: M. J. (1) i S. J. kary: po 1 (jednym)**

roku pozbawienia wolności oraz po 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 50,- (pięćdziesiąt) złotych;

b) stwierdza, że straciły moc kary łączne pozbawienia wolności orzeczone w stosunku do oskarżonych: M. J. (1) i S. J. w punkcie IV części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku;

I. w pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych: M. J. (1) i S. J. utrzymuje w mocy;

II. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe orzeczone w stosunku do oskarżonych: M. J. (1) i S. J. i wymierza im kary łączne: po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności oraz po 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 50,- (pięćdziesiąt) złotych;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności, zalicza oskarżonym: M. J. (1) i S. J. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiednio:

a) M. J. (1) od dnia 22.10.2010r. do dnia 28.06.2012r.;

b) S. J. od dnia 22.10.2010r. do dnia 28.06.2012r.;

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w stosunku do oskarżonego R. S.;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Z. K. 600,- (sześćset) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz po 138,- (sto trzydzieści osiem) złotych tytułem zwrotu VAT;

III. na podstawie art. 635 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. zasądza od oskarżonych: M. J. (1) i S. J. na rzecz Skarbu Państwa przypadające na nich koszty sądowe za postępowanie odwoławcze odpowiednio:

a) wobec oskarżonego M. J. (1) w wysokości 1.806,60 (jednego tysiąca ośmiuset 60/100) złotych, na co składa się 6,60 złotych tytułem 1/3 wydatków Skarbu Państwa w tym postępowaniu dotyczących tego oskarżonego oraz 1.800,- złotych tytułem opłaty za obie instancje;

b) wobec oskarżonego S. J. w wysokości 1.806,60 (jednego tysiąca ośmiuset 60/100) złotych, na co składa się 6,60 złotych tytułem 1/3 wydatków Skarbu Państwa w tym postępowaniu dotyczących tego oskarżonego oraz 1.800,- złotych tytułem opłaty za obie instancje;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 635 k.p.k. zwalnia oskarżonego R. S. od ponoszenia przypadających na niego kosztów postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Legnicy skierował akt oskarżenia do Sądu Okręgowego w L. oskarżając :

1) M. A. (...)

2) S. D. (...) o to, że:

I. w okresie od grudnia 2008r. do października 2010r. w L., kierowali zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw z ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, polegających na wprowadzaniu do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, uczestnictwie w takim obrocie oraz ich udzielaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k.;

II. w dniu 22 października 2010r. w L. - wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii - w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, którą kierowali, posiadali przygotowaną w celu wprowadzenia do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze 1.390,39 grama oraz amfetaminy o łącznej wadze 1.185,21 grama,

- tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

III. w okresie od grudnia 2008r. do dnia 21 października 2010r., działając z góry powziętym zamiarem, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, którą kierowali oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co najmniej czterdziestokrotnie udzielili M. Ł. (1) środki odurzające w postaci marihuany, każdorazowo w ilości nie mniejszej niż 50 gram, w łącznej ilości około 5 kg o wartości około 85.000 zł,

- tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

IV. w okresie od listopada 2009r. do maja 2010r. działając z góry powziętym zamiarem, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, którą kierowali oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co najmniej siedmiokrotnie udzielili M. B. (1) środki odurzające w postaci marihuany w łącznej ilości 303,50 grama o wartości 6.070 zł,

- tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

1) **M. Ł. (2) o to, że:**

I. w okresie od stycznia 2009 r. do października 2010 r. w L. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez M. J. (1) i S. J., mającej na celu popełnianie przestępstw z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, polegających na wprowadzaniu do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, uczestnictwie w takim obrocie oraz ich udzielaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w ten sposób, iż rozprawdzał środki odurzające w postaci marihuany, nabywane od M. J. (1) i S. J.,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.;

II. w dniu 12 grudnia 2010 r. w L. w mieszkaniu przy ul. (...) posiadał – wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii - przygotowaną w celu wprowadzenia do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze 1080,52 grama,

- tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

III. w okresie od sierpnia 2010 r. do grudnia 2010 r. w L., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, którą kierowali M. J. (2) i S. J., z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dziesięciokrotnie udzielił małoletniemu T. C. środki odurzające w postaci marihuany o łącznej wadze 10 gram i wartości 300 złotych,

- tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

1) **R. R. (1) (...) o to, że:**

I. w okresie od stycznia 2009r. do października 2010r. w L., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez M. J. (1) i S. J., mającej na celu popełnianie przestępstw z ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o

przeciwdziałaniu narkomanii, polegających na wprowadzaniu do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, uczestnictwie w takim obrocie oraz ich udzielaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ten sposób, iż rozprowadzał środki odurzające w postaci marihuany, nabywane od M. J. (1) i S. J.,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.;

II. w okresie od 2009r. do października 2010r. w L. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, którą kierowali M. J. (2) i S. J., z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co najmniej kilkunastokrotnie udzielił M. Ł. (1) - uprzednio otrzymane od S. J. lub M. J. (1) – znaczne ilości środków odurzających w postaci marihuany,

- tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. ;

III. w okresie od listopada 2009 r. do maja 2010 r. w L. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co najmniej dwukrotnie udzielił M. B. (1) - uprzednio otrzymane od S. J. lub M. J. (1) - znaczne ilości środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze nie mniejszej niż 100 gram i wartości około 2.000 zł,

- tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. ;

IV. w okresie od 18 kwietnia 2009r. do dnia 21 grudnia 2010r. w L. w mieszkaniu przy ul. (...) dokonał kradzieży energii elektrycznej w ilości nie mniejszej niż 1.220 kWh w ten sposób, że pobierał energię elektryczną z pominięciem licznika poprzez spięcie przewodów „na krótko”, czym spowodował straty w kwocie nie mniejszej niż 2.265,34 zł na szkodę (...)/L.,

- tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 k.k.

Wyrokiem z 30 września 2014r. sygn. akt III K – 49/11 Sąd Okręgowy w Legnicy orzekłm.in. następująco:

I. uznał oskarżonych: M. J. (1) i S. J. za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku jako występku z art. 258 § 3 k.k. przyjmując, że członkami tej grupy byli R. S. i M. Ł. (1) i za to na podstawie art. 258 § 3 k.k. skazał ich na kary po 1 (jednym) roku i 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności;

II. uznał oskarżonych: M. J. (1) i S. J. za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku jako występku z art. 62 ust. 2 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał ich na kary po 1 (jednym) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

III. uznał oskarżonych: M. J. (1) i S. J. za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w punkcie III i IV części wstępnej wyroku przyjmując, iż opisane tam przestępne zachowania oskarżonych stanowiły jeden czyn ciągły popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w okresie od grudnia 2008r. do 21 października 2010r., przyjmując, że łącznie oskarżeni M. Ł. (1) udzielili nie mniej jak 2,5 kg marihuany o wartości około 42.500 zł i kwalifikując czyn ten jako występki z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu prawnego oraz art. 33 §1-3 k.k. skazał ich na kary po 3 (trzy) lata pozbawienia wolności oraz kary grzywny po 200 (dwieście) stawek dziennych każdy, przyjmując jedną stawkę za równa kwocie 50 zł;

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 k.k. obu tym oskarżonym wymierzył kary łączne po 4 (cztery) lata pozbawienia wolności;

V. uznał oskarżonego M. Ł. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku, jako występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu prawnego skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. uznał oskarżonego M. Ł. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku, jako występku z art. 62 ust. 2 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art.62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

VII. uznał oskarżonego M. Ł. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku, jako zbrodni z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z tym, że w opisie czynu po słowie „działając” wpisując słowa „przede wszystkim” i za to na podstawie tego przepisu prawnego przy zastosowaniu art. 60 § 2 pkt 2 k.k., § 3 i § 6 pkt 2 k.k. skazał go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 k.k. oskarżonemu M. Ł. (1) wymierzył karę łączną 2 (dwóch) lata i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. na podstawie art. 60 § 3 i § 5 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności wobec oskarżonego M. Ł. (1) warunkowo zawiesił na okres próby lat 6 (sześć) i na podstawie art. 72 § 1 pkt 5, 7 k.k. oraz art. 73 § 2 k.k. w okresie próby zobowiązał tego oskarżonego do powstrzymania się od zażywania środków odurzających, przebywania w środowisku narkomanów, o ile nie jest to związane z leczeniem odwykowym lub wolontariatem, i w tym czasie oddał go pod dozór kuratora sądowego;

X. uznał oskarżonego R. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku, jako występku z art. 258 § 1 k.k. z tym, że w opisie tego czynu po słowie „do października 2010r.” wpisał słowa „z wyłączeniem okresu od 01.02.2010r. do 27.05.2010r.” i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XI. uznał oskarżonego R. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie IX i X części wstępnej wyroku, przyjmując, iż opisane tam przestępne zachowania oskarżonego stanowiły jeden czyn ciągły popełniony w okresie od 2009r. do października 2010r., z wyłączeniem okresu od 01.02.2010r. do 27.05.2010r. i kwalifikując czyn ten jako występki z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu prawnego skazał go karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XII. uznał oskarżonego R. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XI części wstępnej wyroku, jako występku z art. 278 § 5 k.k., przyjmując w opisie czynu, że działał w celu osiągnięcia korzyści materialnej i za to na podstawie art. 278 § 5 k.k. i art. 33 § 1, 2, 3 k.k. skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) zł;

XIII. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 k.k. oskarżonemu R. S. wymierzył karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

XIV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonym okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie :

- M. J. (1) od dnia 22.10.2010r. do dnia 28.06.2012r.;
- S. J. od dnia 22.10.2010r. do dnia 28.06.2012r.;
- R. S. od dnia 21.12.2010r. do dnia 21.03.2011r.;

I. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek równowartości osiągniętej przez oskarżonych korzyści majątkowej wobec:

- S. J. 24.285 zł;
- M. J. (1) 24.285 zł;
- M. Ł. (1) 300 zł;
- R. S. 2.000 zł;

I. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek zarządzając zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci:

- marihuany dowód rzeczowy nr 1676/10 zestawienie k. 666 akt sprawy,
- marihuany dowód rzeczowy nr 67/11 zestawienie k. 667 akt sprawy,
- amfetaminy dowód rzeczowy nr 68/11 zestawienie k. 667 akt sprawy,
- marihuany dowód rzeczowy nr 466/11 zestawienie k. 667 akt sprawy,
- marihuany dowód rzeczowy nr 467/11 zestawienie k. 668 akt sprawy,
- marihuany dowód rzeczowy nr 468/11 zestawienie k. 668 akt sprawy,
- marihuany dowód rzeczowy nr 469/11 zestawienie k. 668 akt sprawy,
- marihuany dowód rzeczowy nr 470/11 zestawienie k. 668 akt sprawy;

II. orzekł wobec oskarżonego R. S. obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę 2.265,34 zł na rzecz (...)/L.;

III. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. Z. K. kwotę 2.280,- zł plus podatek VAT tytułem wynagrodzenia za udzieloną z urzędu pomoc prawną;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego M. Ł. (1) od zapłaty kosztów sądowych, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 i 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonych: M. J. (1), S. J. i R. S. koszty sądowe i wymierzył im opłaty: M. J. (1) i S. J. w kwocie po 2.400 zł, a R. S. w kwocie 1.400 zł.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez oskarżonych oraz przez prokuratora wobec wszystkich oskarżonych, wyrokiem z dnia 5 lutego 2015r. sygn. akt II AKA – 2/15 Sąd Apelacyjny we Wrocławiu rozstrzygnął m.in. następująco:

I. zmienił zaskarżony wyrok wobec R. S., a na podstawie art. 435 k.p.k. także wobec M. Ł. (1) stwierdzając, iż utraciły moc kary łączne wymierzone tym oskarżonym odpowiednio w punktach: XIII i VIII części rozstrzygającej;

II. uchylił zaskarżony wyrok wobec oskarżonych:

a) M. J. (1) i S. J. – w całości co do zarzuconych im przestępstw;

b) R. S. i na podstawie art. 435 k.p.k. wobec M. Ł. (1) – co do zarzuconych im przestępstw z art. 258 § 1 k.k. oraz z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Legnicy do ponownego rozpoznania;

I. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności wobec M. Ł. (1) orzeczonej w punkcie VI części rozstrzygającej (za przestępstwo z art. 62 ust. 2 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.) warunkowo zawiesił na okres 5 (pięciu) lat, na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddając go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, a na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 i 7 k.k. zobowiązując go do powstrzymania się od używaniu środków odurzających i przebywania w środowisku osób używających środki odurzające o ile nie jest to związane z leczeniem odwykowym lub pracą wolontariusza z takimi osobami;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec M. Ł. (1) utrzymał w mocy,

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec R. S. utrzymał w mocy, czyli w części skazującej za przestępstwo z art. 278 § 5 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równą grzywnie w kwocie 50 (pięćdziesiąt) zł, przyjmując za podstawę wymiaru kary grzywny art. 33 § 2 i 3 k.k.;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej R. S. kary 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności zaliczył okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 21 grudnia 2010r. do 21 marca 2011r.;

V. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Z. K. z Kancelarii Adwokackiej w L. 600 zł podwyższone o 138 zł stawki podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej R. S. z urzędu przez adwokata wyznaczonego przez Sąd oraz 120,35 zł tytułem wydatków związanych z kosztami przejazdu obrońcy do sądu odwoławczego;

VI. zasądził od R. S. na rzecz Skarbu Państwa 1/3 wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym i wymierza mu 1.180 zł opłaty za obie instancje.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy, wyrokiem z dnia 29 stycznia 2016r. sygn. akt III K 16/15 Sąd Okręgowy w Legnicy orzekł m.in. następująco:

I. oskarżonych: M. J. (1) i S. J. uniewinnił od popełnienia zarzucanego im czynu z art. 268 § 3 k.k. opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku;

II. oskarżonych: M. J. (1) i S. J. uznał za winnych tego, że w dniu 22 października 2010r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadali przygotowaną w celu wprowadzenia do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze 1390,39 grama oraz amfetaminy o łącznej wadze 1185,21 grama, tj. przestępstwa z art. 62 ust. 2 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył im kary po 1 roku pozbawienia wolności;

III. oskarżonych: M. J. (1) i S. J. uznał za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w punktach: III i IV części wstępnej wyroku przyjmując, że opisane w nich zachowania stanowiły jeden czyn ciągły, popełniony wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w okresie od grudnia 2008r. do 21 października 2010r. oraz przyjmując, że łącznie udzielili M. Ł. (1) nie mniej niż 2,0 kg marihuany o wartości nie mniejszej niż 32 tys. zł i eliminując z opisu tego przestępstwa działanie w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej i czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 2 i § 3 k.k. wymierzył im kary po 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wysokości po 150 stawek dziennych po 50 zł każda;

IV. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył oskarżonym: M. J. (1) i S. J. orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierzył im kary łączne po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności;

V. oskarżonego M. Ł. (1) uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku;

VI. oskarżonego M. Ł. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku z tym, że z jego opisu wyeliminował działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez M. J. (1) i S. J., a z kwalifikacji tego czynu art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 60 § 2, § 3 i § 6 pkt 2 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec M. Ł. (1) warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat;

VIII. oskarżonego R. S. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 268 § 1 k.k. opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku;

IX. w ramach czynów zarzucanych R. S. w punktach: VIII i IX części wstępnej wyroku, uznał go za winnego popełnienia jednego przestępstwa stanowiącego czyn ciągle popełniony w okresie od roku 2009 do października 2010r. z wyłączeniem okresu od 01.02.2010r. do 27.05.2010r. polegającego na tym, że działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił pomocy M. J. (1) i S. J. w udzieleniu środków odurzających w postaci marihuany w ten sposób, że otrzymaną od nich marihuanę kilkunastokrotnie przekazywał M. Ł. (1) oraz co najmniej dwukrotnie przekazał M. B. (1) łącznie co najmniej 100 gram marihuany o wartości 2.000 zł, to jest przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

X. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zaliczył oskarżonym okresy ich tymczasowego aresztowania:

a) M. J. (1) od 22.10.2010r. do 28.06.2012r.

b) S. J. od 22.10.2010r. do 28.06.2012r.

I. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek korzyści majątkowych osiągniętych przez oskarżonych:

a) S. J. w kwocie 16.000 zł (dotyczy przestępstwa, za które skazany został on w punkcie III);

b) M. J. (1) w kwocie 16.000 zł (dotyczy przestępstwa, za które skazany został on w punkcie III);

c) M. Ł. (1) w kwocie 300 zł (dotyczy przestępstwa, za które skazany został w punkcie VI);

d) R. S. w kwocie 2;000 zł (dotyczy przestępstwa za które skazany został w punkcie IX);

I. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek zarządzając zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci:

- marihuany dowód rzeczowy nr 1676/10 zestawienie k. 666 akt sprawy,

- marihuany dowód rzeczowy nr 67/11 zestawienie k. 667 akt sprawy,

- amfetaminy dowód rzeczowy nr 68/11 zestawienie k. 667 akt sprawy,

- marihuany dowód rzeczowy nr 466/11 zestawienie k. 667 akt sprawy,
- marihuany dowód rzeczowy nr 467/11 zestawienie k. 668 akt sprawy,
- marihuany dowód rzeczowy nr 468/11 zestawienie k. 668 akt sprawy,
- marihuany dowód rzeczowy nr 469/11 zestawienie k. 668 akt sprawy,
- marihuany dowód rzeczowy nr 470/11 zestawienie k. 668 akt sprawy;

II. zasądził na rzecz adw. Z. K. kwotę 3.240 zł plus 23% VAT zaś na rzecz adw. M. B. (2) kwotę 1.440 zł plus 23% VAT tytułem nieopłaconej obrony z urzędu;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych: M. Ł. (1) i R. S. od ponoszenia kosztów sądowych zaliczając je w tej części na rachunek Skarbu Państwa;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądził od oskarżonych: M. J. (1) i S. J. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe stosowne do ich kosztów związanych ze sprawą każdego z nich, w tym opłaty w kwotach po 1.800 złotych od każdego z nich.

Powyższy wyrok zaskarżyli:

- 1) Prokurator Rejonowego w Legnicy – na niekorzyść oskarżonych: M. J. (1) i S. J. – w części dotyczącej orzeczenia o karze;
- 2) obrońcy oskarżonych: M. J. (1) i R. S. – całości w części skazującej.

Ponieważ żadna z uprawnionych stron procesowych nie zaskarżyła wyroku w stosunku do oskarżonego M. Ł. (1), uprawomocnił się on w tej części.

Prokurator Rejonowego w Legnicy, powołując się na przepisy art. 438 pkt 1 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi **zarzucił**:

- 1) obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 4 § 1 k.k., poprzez jego nieprzywołanie w punkcie II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku w sytuacji, gdy w chwili popełnienia przypisanego oskarżonym: M. J. (1) i S. J. czynu obowiązywała ustawa względniejsza od ustawy obowiązującej w czasie orzekania;
- 2) obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 11 § 3 k.k., poprzez orzeczenie wobec oskarżonych M. J. (1) i S. J. w punkcie II części dyspozytywnej wyroku kar po jednym roku pozbawienia wolności na podstawie przepisu art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przewidującego w dacie popełnienia przypisanego oskarżonym czynu zagrożenie karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8, w sytuacji gdy M. J. (1) i S. J. zostali uznani winnymi popełnienia w dniu 22 października 2010r. czynu z art. 62 ust. 2 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k., w związku z czym obowiązkiem Sądu I instancji było wymierzenie kary na podstawie najsurowszego z wymienionych przepisów prawa, a zatem na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011r.), który w dniu 22 października 2010r. zawierał sankcję w postaci kary grzywny oraz kary pozbawienia wolności do lat 10;

Podnosząc powyższe zarzuty, Prokurator Rejonowego w Legnicy wniósł o:

- 1) zmianę punktu II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec M. J. (1) i S. J. na podstawie przepisów art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym

do dnia 9 grudnia 2011r.) w zw. z art. 11 § 3 k.k. i przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. kar po 2 lata pozbawienia wolności oraz kar grzywny po 150 stawek dziennych po 50,- złotych każda stawka;

2) zmianę punktu IV części dyspozytywnej wyroku poprzez orzeczenie na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wobec M. J. (1) i S. J. kar łącznych po 3 lata pozbawienia wolności oraz kar grzywny po 200 stawek dziennych po 50,- złotych każda stawka.

Obrońca z wyboru oskarżonego M. J. (1), adw. F. P., powołując się na przepisy art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2, 3, 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 424 k.p.k. przez sporządzenie uzasadnienia w sposób wskazujący na to, że rozumowanie Sądu nie było swobodne, a charakteryzowało się dowolnością i jest wzajemnie sprzeczne ze sobą, podawane w nim są elementy, które nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym;

2) obrazę przepisów postępowania mająca istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 170 § 1 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 424 k.p.k. przez:

- poczynienie ustaleń przez Sąd Okręgowy w sposób ogólnikowy i fragmentaryczny z jednoczesnym pominięciem okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, a mających istotny wpływ dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy w zakresie winy oskarżonego M. J. (1);
- niedostateczne rozważenie ujawnionych w toku przewodu sądowego wątpliwości w zakresie winy tego oskarżonego z zebraniem materiałem dowodowym i poczytanie ich na wyłączną niekorzyść oskarżonego M. J. (1);

1) wadliwość podstawy faktycznej, będąca wynikiem naruszenia przepisów postępowania: art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 167 § 1 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k., polegająca na pominięciu wyjaśnienia i ustalenia istotnej dla sprawy okoliczności, czyli nieprzeprowadzenia prawidłowo postępowania i nierozważenie w sposób bezstronny i wszechstronny zeznań oskarżonego M. Ł. (1) na rozprawie w dniu 11-09-2015 r. (karta 2109) i świadka M. B. (1) na rozprawie w dniu 11-12-2015 r. (karta 2136-2137), braku konfrontacji tych wyjaśnień i zeznań z całościowym zgromadzonym materiałem dowodowym.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca oskarżonego M. J. (1) wniósł o:

1) uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

2) ewentualnie – uchylenie wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej wymierzonej oskarżonemu M. J. (1);

3) ewentualnie – zmianę wyroku w części dotyczącej punktach: III i IV aktu oskarżenia przez uniewinnienie oskarżonego od stawianych mu zarzutów.

Obrońca z urzędu oskarżonego R. S., adw. Z. K., powołując się na przepisy art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2, 3 i 4 k.p.k. oraz art. 440 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie naruszenie art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. przez dowolną oraz jednostronną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego przez pominięcie dowodu z wyjaśnień oskarżonego R. S., a nadto wyjaśnień współoskarżonych M. J. (1), S. J. oraz wyjaśnień współoskarżonego M. Ł. (1), a także zeznań świadka M. B. (1), które to dowody zbiorczo wzięte pod uwagę nie dawały podstaw do uznania za udowodnione sprawstwa oskarżonego R. S., co Sąd uczynił bez rozważenia całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej i bez wyczerpującego uzasadnienia;

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, który miał wpływ na jego treść i polegał na dowolnym ustaleniu, że oskarżony R. S. dopuścił się popełnienia opisanego w punkcie IX części skazującej

wyroku przestępstwa stanowiącego jeden czyn ciągły, polegający na pomocnictwie do popełnienia przestępstwa przez M. J. (1) oraz S. J., polegającego na udzieleniu środków odurzających M. Ł. (1) i M. B. (1) w ilościach wskazanych w tym punkcie, mimo braku dostatecznych dowodów na powyższe, a zwłaszcza mimo odwołania pomówień przez współoskarżonego M. Ł. (1) oraz złożenia korzystnych dla oskarżonego zeznań przez świadka M. B. (1) w trakcie postępowania jurysdykcyjnego, a przede wszystkim wbrew wyjaśnieniom M. J. (1) i S. J. oraz bez dania wiary wyjaśnieniom R. S.;

3) nadto z ostrożności zarzucam rażącą niewspółmierność kary wymierzonej temu oskarżonemu w punkcie IX części skazującej wyroku.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca oskarżonego R. S. wniósł o:

- 1) zmianę wyroku w zaskarżonej części przez uniewinnienie oskarżonego R. S. od wszystkich stawianych mu zarzutów;
- 2) ewentualnie – wydatne obniżenie kary orzeczonej w punkcie IX części skazującej wyroku;
- 3) ewentualnie – uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;
- 4) zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu R. S. z urzędu, które nie zostały uiszczone, ani w całości, ani w części.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

I. Na częściowe uwzględnienie zasługiwała wyłącznie apelacja Prokuratora Rejonowego w Legnicy, gdyż Sąd Okręgowy w Legnicy nieprawidłowo zakwalifikował przestępstwo przypisane oskarżonym: M. J. (1) oraz S. J. w punkcie II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, a następnie przyjął niewłaściwy przepis jako podstawę wymiaru kary, co skutkowało orzeczeniem za to przestępstwo wyłącznie kary pozbawienia wolności, choć obligatoryjne było również orzeczenie kary grzywny, jako sankcji przewidziane koniunktywnie. Wynikało to:

- a) z obrazu przepisu art. 4 § 1 k.k., przez niepowołanie w podstawie skazania stanu prawnego najbardziej względnego dla obu oskarżonych, kiedy to zmieniające się na przestrzeni lat przepisy, przewidywały najłagodniejsze sankcje;
- b) z obrazu przepisu art. 11 § 3 k.k., przez orzeczenie wobec oskarżonych M. J. (1) i S. J. w punkcie II części dyspozytywnej wyroku kar po jednym roku pozbawienia wolności na podstawie przepisu art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przewidującego w dacie popełnienia przypisanego oskarżonym czynu zagrożenie karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8, podczas gdy należało zastosować jako podstawę wymiaru kary przepis art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011r.), który w dniu 22 października 2010r. zawierał łączne obligatoryjne sankcje w postaci kary grzywny oraz kary pozbawienia wolności do lat 10.

Mając powyższe na uwadze, dość oczywista była potrzeba uwzględnienia apelacji prokuratora, z tym, że we wnioskach pisemnej apelacji oskarżyciel publiczny nie respektował pośredniego zakazu reformationis in peius z art. 443 k.p.k., gdyż domagał się tak istotnego zaostrzenia kary jednostkowej za przestępstwo przypisane oskarżonym: M. J. (1) oraz S. J. w punkcie II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku oraz zaostrzenia kary łącznej, które przekraczały dolegliwości wynikające z pierwszego zapadłego wyroku. Ponieważ w tej części prokurator pierwszego wyroku nie skarżył, uniemożliwiało to żądania orzeczenia surowszych kar, czemu słusznie dał wyraz prokurator obecny na rozprawie odwoławczej przed Sądem Apelacyjnym (k. 2272).

Z tych powodów zmieniono zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych: M. J. (1) i S. J. w ten sposób, że:

- a) przestępstwo przypisane oskarżonym: M. J. (1) i S. J. w punkcie II części rozstrzygającej (zarzucone w punkcie II części wstępnej) zakwalifikowano z art. 62 ust. 2 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzmieniu wprowadzonym Dz.U. z 2005r. Nr 179, poz. 1485 i obowiązującym na

dzień 22 października 2010r.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 4 § 1 k.k. i za to przestępstwo na podstawie art. 56 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono oskarżonym: M. J. (1) i S. J. kary: po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności oraz po 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 50,- (pięćdziesiąt) złotych;

b) stwierdzono, że utraciły moc kary łączne pozbawienia wolności orzeczone w stosunku do oskarżonych: M. J. (1) i S. J. w punkcie IV części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku.

W pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych: M. J. (1) i S. J. utrzymano w mocy, zaś na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe orzeczone w stosunku do oskarżonych: M. J. (1) i S. J. i wymierza im kary łączne: po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności oraz po 150,- (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 50,- (pięćdziesiąt) złotych.

Wyrok w takim kształcie, respektował zakres apelacji prokuratora oraz nie naruszał pośredniego zakazu reformationis in peius z art. 443 k.p.k., gdyż ostateczna dolegliwość kary nie była większa niż wynikająca z zaskarżonego wyroku. Kary łączne pozbawienia wolności i grzywny wymierzone wobec oskarżonych: M. J. (1) i S. J. nie były bowiem surowsze niż kary orzeczone w zaskarżonym wyroku.

Ponadto, zakaz reformationis in peius z art. 443 k.p.k. nie został naruszony także w odniesieniu do kar orzeczonych za przestępstwo przypisane oskarżonym: M. J. (1) i S. J. za przestępstwo z art. 62 ust. 2 i art. 57 ust. 2 w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k., przypisane im w punkcie II części rozstrzygającej i opisane w punkcie II części wstępnej wyroku. Pierwszym zapadłym w tej sprawie wyrokiem z 30 września 2014r. sygn. akt III K – 49/11 Sąd Okręgowy w Legnicy wymierzył za to przestępstwo oskarżonym: M. J. (1) i S. J. kary po 1 (jednym) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

Po złożeniu apelacji na niekorzyść oskarżonych: M. J. (1) i S. J. przez oskarżyciela publicznego, wymierzono im bowiem za to przestępstwo kary jednostkowe po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności oraz po 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 50,- (pięćdziesiąt) złotych. Gdyby bowiem oskarżeni nie zapłacili grzywny i wykonano by zastępczą karę pozbawienia wolności, to wynosiłaby ona 75 dni, a zatem ogólna dolegliwość tych kar wynosiłaby 1 rok i 75 dni pozbawienia wolności i nie przekraczałaby dolegliwości wynikającej z kar po 1 (jednym) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem z 30 września 2014r. sygn. akt III K – 49/11 Sąd Okręgowy w Legnicy.

II. Nie były zasadne apelacje wniesione przez obrońców oskarżonych: M. J. (1) i R. S., gdyż Sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i wnikliwy, wyczerpując wszystkie dostępne możliwości dowodowe w celu ustalenia czy istnieją podstawy do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu przestępstwa.

Wbrew zarzutom obu apelacji, Sąd Okręgowy przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy respektował zasady procesowe, w tym zasadę prawdy materialnej (art. 2 § 2 k.p.k.), zasadę bezstronności (art. 4 k.p.k.), zasadę in dubio pro reo (art. 5 k.p.k.), a także zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.). Dokonane w wyroku ustalenia faktyczne wolne są od błędów i uwzględniają całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 k.p.k.). Swoje stanowisko Sąd Okręgowy w Legnicy uzasadnił na tyle prawidłowo, że nie pominął żadnej z istotnych okoliczności i odniósł do każdego istotnego i ujawnionego na rozprawie głównej dowodu. Chociaż uzasadnienie zaskarżonego wyroku jest dość syntetyczne, to jednak w sposób rzeczowy odnosi się do najistotniejszych okoliczności sprawy i, wbrew zarzutom obrońców oskarżonych: M. J. (1) i R. S., wypełnia wymogi określone w przepisie art. 424 k.p.k. i pozwala na kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego, szczególnie w postaci wyjaśnień oskarżonego M. Ł. (1), ze szczególnym uwzględnieniem złożonych w trakcie postępowania przygotowawczego (k. 269-274, 279, 346-351, 578-579, 843-844) oraz zeznań świadka M. B. (1), zwłaszcza z pierwszej fazy śledztwa (k. 104-106, częściowo k.

945-946), Sąd Okręgowy w Legnicy prawidłowo ustalił, że oskarżeni: M. J. (1) i S. J. zajmowali się rozprowadzaniem narkotyków, a do ich nabywców należeli mieszkańcy L.:

- 1) M. Ł. (1), któremu w okresie od grudnia 2008r. do dnia 21 października 2010r., sprzedali co najmniej czterdziestokrotnie środki odurzające w postaci marihuany, każdorazowo w ilości nie mniejszej niż 50 gram, w łącznej ilości nie mniejszej niż 2 kilogramy i wartości nie mniejszej niż 32.000 zł;
- 2) M. B. (1), któremu w okresie od listopada 2009r. do maja 2010r. sprzedali co najmniej siedmiokrotnie środki odurzające w postaci marihuany w łącznej ilości 303,50 grama o wartości 6.070 zł.

Takie ustalenia Sądu Okręgowego znajdowały podstawę we wskazanych wyjaśnieniach oskarżonego M. Ł. (1) i zeznaniach świadka M. B. (1), a pośrednio także w innych dowodach potwierdzających, że oskarżeni: M. J. (1) i S. J. głęboko tkwili w procederze handlu środkami odurzającymi. Należały do nich:

- 1) okoliczności zatrzymania oskarżonych: M. J. (1) i S. J. w dniu 22.10.2010r. przez policjantów w garażu przy ul. (...) w L. oraz wyniki przeszukania i oględzin tego garażu, podczas którego zabezpieczono przy nich przygotowaną w celu wprowadzenia do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze 1.390,39 grama oraz amfetaminy o łącznej wadze 1.185,21 grama oraz dwie wagi elektroniczne i worki foliowe ze śladowymi ilościami marihuany (k. 1, 2-3, 4-8, 9-12, 37-38);
- 2) wyniki przeszukania i oględzin mieszkania oskarżonego M. J. (1) przy ul. (...) w L., podczas którego ujawniono marihuanę (k. 34-36, 37-38, 39);
- 3) uprzednia karalność oskarżonych: M. J. (1) (k. 678, 1386, 1708) i S. J. (k. 680, 1383) za przestępstwa związane z posiadaniem środków odurzających;
- 4) opinie sądowo-psychiatryczne dot. oskarżonych: M. J. (1) (k. 600-601) i S. J. (k. 594-595), potwierdzające uzależnienie o środków psychoaktywnych, a doświadczenie życiowe i orzecznicze dowodzi, iż udziałem w obrocie narkotykami zajmują się osoby dotknięte uzależnieniem;
- 5) materiały z kontroli operacyjnej rozmów (...) i (...) (k.1135-1137, 2116-2117, 2122-2123), z których treści jednoznacznie wynikało, że przedmiotem rozmów był handel narkotykami, natomiast rażąco naiwne były tłumaczenia oskarżonego S. J., że rozmowy te dotyczyły tytoniu czy dopalaczy. Podczas wspomnianych rozmów, oskarżeni używali takiego słownictwa, które nie pozostawiało wątpliwości co do tego, że chodziło o nielegalny handel środkami psychoaktywnymi, natomiast uczestnicy rozmów starali się ukrywać, że chodzi o narkotyki. Gdyby przedmiotem obrotu były towary legalne, to nie byłoby potrzeby stosowania szczególnego słownictwa.

Sąd Okręgowy w Legnicy słusznie uznał za wiarygodne te wyjaśnienia oskarżonego M. Ł. (1), w których jednoznacznie opisał rolę oskarżonych: M. J. (1) i S. J. w udzielaniu mu narkotyków, a także to, że przy dostarczaniu mu środków odurzających wykorzystywali oni pomoc oskarżonego R. S.. Zresztą, oskarżony R. S. nie był obcą osobą dla obu wymienionych oskarżonych i cieszył się ich zrozumiałym zaufaniem, skoro jego ojciec od wielu lat żył w konkubinacie z matką S. J..

Po zatrzymaniu oskarżonego M. Ł. (1) w dniu 12 grudnia 2010r. w mieszkaniu przy ul. (...) w L., kiedy to ujawniono przygotowaną do sprzedaży znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze 1080,52 grama (k. 207a, 214-217, 218-219, 220-225, 226-233), udział tego oskarżonego w obrocie narkotykami był na tyle oczywisty, że słusznie ocenił Sąd Okręgowy w Legnicy złożone przez niego wówczas wyjaśnienia za wiarygodne i szczerze. Było to bezpośrednio po zatrzymaniu, w obliczu zagrożenia odpowiedzialnością karną i jednoznaczności obciążających dowodów, bez kalkulacji o odpowiedzialność innych uczestników obrotu narkotykami, lecz w trosce o własny los. W takich okolicznościach, co zrozumiałe, oskarżony M. Ł. (1) powiedział całą prawdę o swojej przestępczej działalności, nie ukrywając również obciążających go szczegółów, a także ujawnił przestępczą rolę oskarżonych: M. J. (1), S. J. i R. S.. Treść tych wyjaśnień jest jednoznaczna i przekonująca i warto je zacytować.

Po postawieniu zarzutu, podczas pierwszego przesłuchania przez prokuratora w dniu 14 grudnia 2010r. (k. 269-274) oskarżony M. Ł. (1) na wstępie wyjaśnił skąd pochodziły zatrzymane u niego narkotyki, co do których nie twierdził, że pochodziły od pozostałych oskarżonych, a następnie, oczyszczając się niejako z całokształtu swojej przestępczej działalności m.in. wyjaśnił: „**Ja kupowałem narkotyki od S. i M.** (oskarżonych: S. J. i M. J. (1) – przyp. Sądu Apel.). **Dwa lata temu poznaliśmy się z nimi. Nie znałem ich nazwisk ani imion, bo oni od razu się nie przedstawili. Zostawili mnie z numerem i informacją, że mogę dzwonić, jak coś potrzebuję. Po pewnym czasie, jak nie miałem co zapalić, zadzwoniłem do nich i kupiłem 50 gram, bo podobno to była najmniejsza ilość, jaką można było kupić. Kupowałem co jakiś czas u nich. Później ilości były większe – 100 gram, jednorazowo pół, a potem jednorazowo kilogram. Na tym nasza współpraca się skończyła, bo ich zabrali (...) Bodajże dwa lata temu zacząłem kupować narkotyki od S. i M.. Nie pamiętam dokładnie kiedy. Raczej od 2008 r., chyba od jesieni, a może od wiosny. Nie pamiętam (...) Kupiłem od nich od czterdziestu do pięćdziesięciu razy. Tego nie da się zliczyć. Ciężko to zrobić. Zawsze marihuana. W sumie mogło wyjść do pięciu kilogramów marihuany (...) Cena zależała od tego, co to był i ile tego było. Jak była większa ilość, to cena była mniejsza. Wyjściowa cena to 17/18 złotych (...) Narkotyki przekazywali mi albo S. z M., albo robił to ktoś od nich. R.** (oskarżony R. S. – przyp. Sądu Apel). **Prawdopodobnie ten D.. Ja dzwoniłem o ustalonej godzinie do M. albo do S., po czym piętnaście, dwadzieścia minut później dostawałem telefon, gdzie będzie odbiór. Odbiór był albo na W. albo (...) żwirownia i raz zdarzyło się pod K. przy ul. (...). Albo przywoził mi R.. Albo leżało gdzieś odłożone, było powiedziane. W krzakach, pod kamieniem, albo z ręki od ręki (...) Nie było tak, że dawali mi bezpośrednio do ręki, ale zawsze byli w pobliżu (...) Płaciłem od razu. Dlatego zaczynałem od małych ilości. Wszystko było z powodów materialnych. Wstyd było chodzić do dziewczyny na obiady (...) Część narkotyków przepalałem, a część sprzedawałem. Ja nie pamiętam nazwisk tych osób, którym sprzedawałem”** (k. 271-272).

Następnie oskarżonemu M. Ł. (1) okazano tablice poglądowe ze zdjęciami osób podejrzewanych o udział w obrocie narkotykami (k. 102-103, 236-237, 246, 248, 333-345), na których rozpoznał oskarżonych: M. J. (1), S. J. i R. S. (k. 272).

Ponownie warto zacytować tę część wyjaśnień M. Ł. (1), potwierdzającą dobrowolność jego relacji procesowej: „**Rozpoznaję mężczyznę oznaczonego numerem (...), to jest R.** (oskarżony R. S. – przyp. Sądu Apel). **Ten R. przekazał mi narkotyki parę razy. W głównej mierze to on mi przekazywał. I on przyniósł mi worki do ścinania. To był on, mimo że nie miał okularów (...) Rozpoznaję mężczyznę z numerem(...). To jest M.** (oskarżony M. J. (1) – przyp. Sądu Apel.). **Kontaktowałem się z nim telefonicznie. Zdarzało się. Osobiście też. On jeździł samochodem A., ale modelu nie znam. Chyba kombi. Srebrny bodajże. (...) Na tym zdjęciu rozpoznaję mężczyznę oznaczonego numerem (...). To jest S. J.. S. nie spotkałem, aby przyjeżdżał samochodem”** (k. 272).

Wspomniane wyjaśnienia oskarżony M. Ł. (1) potwierdził na posiedzeniu sądu stosującego tymczasowe aresztowanie (k. 278-279), a także podczas kolejnego przesłuchania w prokuraturze, uściślając ilości nabyte od oskarżonych: M. J. (1) i S. J., w tym przywożone przez oskarżonego R. S. (k. 346-351). Wyjaśnienia te przesądziły o trafnych ustaleniach, że w okresie od grudnia 2008r. do dnia 21 października 2010r., działając z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oskarżeni: M. J. (1) i S. J. co najmniej czterdziestokrotnie udzielili, w przedstawiony wyżej sposób, M. Ł. (1) środki odurzające w postaci marihuany, każdorazowo w ilości nie mniejszej niż 50 gram, w łącznej ilości nie mniejszej niż 2 kg o wartości nie mniejszej niż 32.000 zł. Sąd Okręgowy słusznie stwierdził w tym zakresie, że z uwagi na to, że w uchylonym wyroku z dnia 5 lutego 2015r. sąd przyjął, że marihuany tej było nie mniej niż 2,5 kg, jednocześnie w stanie faktycznym uzasadnienia pisząc o co najmniej 40 transakcjach po 50 gram (na rozbieżność tę zwrócił w swoim wyroku uwagę Sąd Apelacyjny) oraz kierunek apelacji w tym zakresie, Sąd przyjął najniższą wskazywaną liczbę, tj. 40 transakcji po 50 gram, co łącznie daje 2 kg. Sąd przyjął też najniższą cenę podawaną przez M. Ł. (1), tj. 16 zł za gram (k. 349).

Opisywana przez oskarżonego M. Ł. (1) rola oskarżonego R. S., jak słusznie stwierdził Sąd Okręgowy sprowadzała się do udzielenia pomocy w sprzedaży narkotyków, choć była dość istotna. Dostarczał on narkotyki we wcześniej ustalone miejsca narkotyków dla kupujących, zapewniając anonimowość oskarżonych: M. J. (1) i S. J., przy czym nie brał udziału w organizowaniu transakcji i przyjmowaniu pieniędzy. Wykorzystywanie oskarżonego R. S. do udziału w sprzedaży narkotyków potwierdzała jego uprzednia karalność za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (k. 551-555, 1388-1389, 1705) oraz uzależnienie od środków psychoaktywnych (k. 590-592).

Chociaż w późniejszej fazie postępowania karnego oskarżony M. Ł. (1) zmieniał swoje wyjaśnienia, to jednak nie potrafił rzeczowo wyjaśnić powodów takiej zmiany, ograniczając się do prostego zaprzeczania swoim poprzednim wyjaśnieniom, co jednoznacznie czyniło te kolejne wyjaśnienia niewiarygodnymi.

Równie prawidłowo Sąd I instancji uznał za wiarygodne zeznania świadka M. B. (1) ze śledztwa (k. 104-106), w których jednoznacznie opisał przestępcze zachowania oskarżonych: M. J. (1), S. J. i R. S.. Zarówno treść tych wyjaśnień, jak i szczególnie swoboda wypowiedzi świadka, która wyrażała się w dość nonszalanckim opisie oskarżonych i ich działań, używaniu np. określeń: „koleżka”, „kupiłem za siedem dyszek”, „miałem przy sobie trzy i pół gienka”, „ksywka”, „ustawiałem się z M.”, „na (...) blachach”, a przy rozpoznaniu poszczególnych oskarżonych na zdjęciach sygnalitycznych, na których widnieli: „trójeczka”, „czwóreczka”, świadczą o jego swobodzie i komforcie przesłuchania.

Warto również prześledzić treść pierwszych zeznań świadka M. B. (1) ze śledztwa złożonych wobec prokuratora w dniu 4 listopada 2010r.: „ **W maju 2010r. zostałem zatrzymany za posiadanie środków odurzających, to jest marihuany. Wtedy miałem przy sobie trzy i pół gienka. Miałem ją od koleżki o imieniu M., nazwiska nie powiem, bo nie znam. Sporadycznie brałem od niego, kilka razy, tylko dla siebie. M. znam z warsztatu, około 10 lat. S. trochę krócej, ale nie mogę powiedzieć o n im, że to jest mój koleżka bliższy. Co jeszcze? Nie wiem, co bym mógł jeszcze dodać od siebie (...) Ja tą marihuanę kupiłem maju za siedem dyszek, siedemdziesiąt złotych. Trzy i pół G. to trzy i pół grama (...) Od M. kupowałem narkotyki około trzy razy, trzy razy kupowałem też jego koleżki. Łącznie było to około sześciu razy. Ja sobie teraz przypominam, że to było chyba w kwietniu. Teraz dokładnie nie pamiętam (...) Ten przypadek z maja był osobny, bo to była mała ilość. Poza tym kupiłem jeszcze te sześć razy (...) Ja te narkotyki kupowałem sporadycznie raz na miesiąc, od listopada 2009r. do maja 2010r. Po pięćdziesiąt gram. Płaciłem dwadzieścia złotych za gram. Nie płaciłem od razu. Rozliczałem się po jakimś czasie. Jak miałem pieniądze, to dzwoniłem do M. i się rozliczałem. Wówczas też na ogół brałem kolejną porcję (...) Te pięćdziesiąt gram to było jedno opakowanie. W workach śniadaniowych, foliowych (...) Jak chciałem kupić narkotyki, to kontaktowałem się z M. telefonicznie i informowałem go o tym. Ustalaliśmy miejsce, z reguły to samo, to jest w L. przy ul. (...) obok siłowni oraz koło niego, to jest przy ul. (...). Tam mieszkają jego rodzice, ale czy on tam mieszka, tego nie wiem. Kontaktowałem się tylko z nim. Jak miałem pieniądze, to też kontaktowałem się tylko z nim. Zdarzało się, że narkotyki przekazywał mi jego koleżka, to może ze dwa - trzy razy. Znam tego koleżkę z widzenia. Nie pamiętam ksywki. Wysoki, szczupły, ze 28 lat, przed trzydziestką na pewno, młody (...) Ten koleżka przychodził piechotą albo na rowerze. Pojazdu własnego nie miał. Ale z nim się nie rozliczałem. Rozliczałem się tylko z M.. Jak się ustawiałem z M. to był albo on albo jego koleżka (...) M. jeździł A. (...) srebrną, a wcześniej białą S.. A. (...). Na (...) blachach, początek (...) czy jakoś tak. Nie będę wymyślał (...) Nie jestem w stanie powiedzieć kiedy towar dostarczał koleżka, a kiedy M.. Zawsze towar załatwiałem u M.. Raz nawet sam sobie odebrałem, to znaczy towar leżał w krzakach (...) S. to jakiś koleżka M., ale nie wiem, czym on się zajmuje. Czasami przyjeżdżał z M.. Nie wiem, jaki on miał cel w tym wszystkim. Widywałem go z M., ale nic od niego nie brałem. Raz albo dwa razy widziałem go kiedy odbierałem towar od M.. Częściej widywałem tego S. w warsztacie (...) Nie potrafię powiedzieć ile zapłaciłem za te narkotyki od M.. W sumie wziąłem od niego około 600 gramów (...) Zapewne M. dawał narkotyki również innym osobą, ale nie wiem komu, nie znam takich osób. W tym miejscu prokurator okazał świadkowi tablicę poglądową nr (...), po czym świadek zeznaje: Na tej tablicy rozpoznaję osobę oznaczona**

nr(...). to jest M.. Ja na niego mówiłem także M.. Prokurator stwierdza, że na fotografii nr (...) znajduje się wizerunek M. J. (1). W tym miejscu prokurator okazał świadkowi tablicę poglądową nr (...), po czym świadek zeznaje: (...). To jest S.. Prokurator stwierdza, że na fotografii nr (...) znajduje się wizerunek S. J.. W tym miejscu prokurator okazał świadkowi tablicę poglądową nr (...), po czym świadek zeznaje: C.. Ale nie znam danych. To jest ten koleżka M.. On czasami dostarczał mi narkotyki od M.. Prokurator stwierdza, że na fotografii nr (...) znajduje się wizerunek R. S. ” (k. 104-106).

Sąd Okręgowy w Legnicy trafnie ocenił jako niewiarygodne późniejsze próby zmiany zeznań przez tego świadka, jednoznacznie dopasowujące je do linii obrony przyjętej przez pozostałych oskarżonych, którzy się nie przyznawali do winy. Niewątpliwie świadek M. B. (1) chciał w ten sposób zachować się poprawnie wobec nich, w ramach opacznie pojętej solidarności. Z tych powodów późniejsze jego zeznania były niewiarygodne.

Stąd prawidłowe były ustalenia Sądu I instancji, że w okresie od listopada 2009r. do maja 2010r. oskarżeni: M. J. (1) i S. J. udzielali marihuanę M. B. (1). M. B. (1) kontaktował się telefonicznie z M. J. (1), gdy chciał zakupić marihuanę i umawiał się na spotkania, które miały miejsce na ulicy albo na ul. (...) koło siłowni albo na ul. (...). Tam odbierał narkotyki po 50 gramów, płacąc za nie później M. J. (1) 20 zł za gram. Dwukrotnie narkotyki przekazał mu oskarżony R. S.. W taki sposób M. B. (1) zakupił sześciokrotnie po 50 gram marihuany. Ostatnia transakcja miała miejsce w maju 2010r. i wtedy M. B. (1) zakupił 3,5 grama marihuany.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w Legnicy słusznie uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonych: M. J. (1), S. J. i R. S. w tej części, w jakiej nie przyznawali się do udziału w sprzedaży narkotyków oskarżonemu M. Ł. (1) i świadkowi M. B. (1).

W polskiej procedurze karnej nie ma reguł zabraniających oparcie ustaleń faktycznych i ocen dowodowych nawet wyłącznie o zeznania jednego świadka. Niczym niecodziennym jest bowiem sytuacja, gdy spośród wielu uczestników zdarzenia tylko jeden zdecydował się wyjawić prawdę.

Jak słusznie stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku 7 sędziów z dnia 11 stycznia 1996r. sygn. II KRN – 178/95: „Sam fakt oparcia orzeczenia skazującego na zeznaniach tylko jednego świadka, nawet w sytuacji nieprzyznania się oskarżonego do winy, samo przez się nie może stanowić podstawy do zarzutu dokonania błędnych czy dowolnych ustaleń faktycznych w sprawie. Nie istnieje żadna reguła dowodowa, która uzasadniałaby pogląd, że zeznania jedynego świadka są niewystarczającą podstawą skazania, podobnie zresztą jak niedopuszczalne jest wartościowanie zeznań li tylko w zależności od zajmowanej pozycji społecznej świadka, czy też od pełnionej przez niego funkcji publicznej. Rzecz jednak w tym, że tego rodzaju "jedyny" dowód nie może stać w sprzeczności z innymi dowodami, które nie mają wprawdzie decydującego znaczenia dla kwestii odpowiedzialności karnej, stanowią jednak podstawę do dokonania lub weryfikacji ustaleń faktycznych odnoszących się do określonych fragmentów zdarzenia” (Monitor Prawniczy 1996/10/376).

W doktrynie i orzecznictwie podkreślano, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wtedy, gdy: jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.), stanowi wyraz rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), jest wyczerpujące i logiczne - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.). Akcentuje to szereg orzeczeń Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych (por. wyrok SN z 3.09.1998r. sygn. V KKN 104/98 – Prokuratura i Prawo 1999, nr 2, poz. 6; a także wyrok S.A. w Łodzi z 20.03.2002r. sygn. II AKA 49/02 – Prokuratura i Prawo 2004, nr 6, poz. 29).

Wszystkim tym wymogom sprostał Sąd Okręgowy w Legnicy, respektując przepis art. 5 § 2 k.p.k. nakładający obowiązek rozstrzygnięcia nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonych. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika jasno, że Sąd I instancji wszystkie wyjaśnienia każdego z oskarżonych poddał wnikliwej analizie na tle pozostałych dowodów. Analiza ta jest pełna i przekonująca. Sąd I instancji nie popełnił także błędów w ustaleniach

faktycznych, gdyż „sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu w kwestii ustaleń faktycznych, opartego nie na innych dowodach od tych, na których oparł się sąd pierwszej instancji (...) nie może prowadzić do wniosku o popełnieniu przez ten sąd błędu w ustaleniach faktycznych” (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2005r. sygn. WA – 10/05:” – OSNwSK 2005, z. 1, poz. 949).

III. Oceniając zarzuty apelacji oskarżonego R. S. o rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 447 § 1 k.p.k. orzeczenia o karach wymierzonych oskarżonym: M. J. (1) i S. J. należy zdecydowanie uznać, że wymierzone wobec nich kary jednostkowe, a wobec oskarżonych: M. J. (1) i S. J. także kary łączne nie były rażąco surowe i niesprawiedliwe.

Po pierwsze, czyny wymienionych oskarżonych odznaczały się dużym ładunkiem społecznej szkodliwości, za czym przemawiają okoliczności przedmiotowe (zakres naruszonego dobra prawnego, w tym zdrowia społeczeństwa zagrożonego plagą narkomanii, liczby osób którym udzielił narkotyków, rodzaju narkotyków, adresowych przede wszystkim do ludzi młodych) i okoliczności podmiotowe (postać zamiaru).

Po wtóre, wszyscy wymienieni oskarżeni byli już poprzednio karani za przestępstwa umyślne, w tym za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Podjęcie przez nich w dalszym ciągu przestępczej działalności świadczyło to o demoralizacji i wyjątkowej niepoprawności oskarżonych oraz braku szacunku dla norm prawnych.

Po trzecie, właściwości i warunki osobiste wszystkich wymienionych oskarżonych oraz ich dotychczasowy sposób życia sprzeciwiały się przekonaniu o tym, że mimo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności będą oni przestrzegać porządku prawnego, a w szczególności nie popełnią ponownie przestępstwa. Z opinii sądowo-psychoatrycznych wynika bowiem, że oskarżeni: M. J. (1), S. J. i R. S. ujawniają cechy uzależnienia od środków psychoaktywnych.

Po czwarte, niewątpliwie kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie wypełnią celów kary wychowawczych i zapobiegawczych kary w odniesieniu do oskarżonych: M. J. (1), S. J. i R. S., gdyż nie ugruntują w nich przekonania o nieuchronności kary, a wręcz przekonają o pobłażaniu ze strony wymiaru sprawiedliwości, gdyż mimo uprzedniej karalności nadal korzystaliby z dobrodziejstwa art. 69 § 1 i 2 k.k.. W taki sam sposób kara zostanie odebrana w społeczność lokalną L., choć od orzeczonej kary należy oczekiwać, by miała taki odzew społeczny, żeby została uznana za wyważoną i sprawiedliwą, a także zrozumiałą jako antidotum na zagrożenia społeczne, w tym wypadku narkomania. Takie cele w stosunku do wymienionych oskarżonych wypełnią jedynie bezwzględne kary pozbawienia wolności.

Prowadziło to do wydania wyroku reformatoryjnego w stosunku do oskarżonych: M. J. (1) i S. J. w postaci wskazanej przez Sąd Apelacyjny w części rozstrzygającej i utrzymaniu go w mocy w pozostałej części, a także utrzymaniu w mocy wyroku w stosunku do oskarżonego R. S..

Na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności, zaliczono oskarżonym: M. J. (1) i S. J. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiednio:

a) M. J. (1) od dnia 22.10.2010r. do dnia 28.06.2012r.;

b) S. J. od dnia 22.10.2010r. do dnia 28.06.2012r..

IV. Podstawą przyznania adwokatowi Z. K. wynagrodzenia za udzieloną pomoc prawną w postępowaniu odwoławczym, która nie została opłacona, był przepis art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002r., Nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami).

Wysokość wynagrodzenia adwokackiego, w tym co do zwrotu podatku VAT, ustalono w oparciu o § 17 ust. 2 pkt 5 oraz § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015r. poz. 1801).

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz 635 k.p.k., a także art. 633 k.p.k. zwolniono oskarżonego R. S. od przypadających na niego 1/3 kosztów postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa, natomiast zasądzono od oskarżonych: M. J. (1) i S. J. na rzecz Skarbu Państwa przypadające na nich koszty sądowe za postępowanie odwoławcze odpowiednio:

a) wobec oskarżonego M. J. (1) w wysokości 1.806,60 (jednego tysiąca ośmiuset sześciu 60/100) złotych, na co składa się 6,60 złotych tytułem 1/3 wydatków Skarbu Państwa w tym postępowaniu dotyczących tego oskarżonego oraz 1.800,- złotych tytułem opłaty za obie instancje;

b) wobec oskarżonego S. J. w wysokości 1.806,60 (jednego tysiąca ośmiuset sześciu 60/100) złotych, na co składa się 6,60 złotych tytułem 1/3 wydatków Skarbu Państwa w tym postępowaniu dotyczących tego oskarżonego oraz 1.800,- złotych tytułem opłaty za obie instancje.

Należności z tytułu wydatków Skarbu Państwa były związane z wysokością ryczałtu za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu odwoławczym (§ 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym – Dz. U. z 2004r. Nr 4, poz. 25), zaś wysokość opłat wynikała z art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami).

Przy wspomnianym orzeczeniu wzięto pod stan majątkowy, rodzinny i osobisty wszystkich wymienionych oskarżonych oraz ich możliwości zarobkowe, zwłaszcza wobec orzeczenia bezwzględnych kar pozbawienia wolności, przy czym w stosunku do oskarżonych: M. J. (1) i S. J. w znacznej części na poczet tych kar zaliczono okresy tymczasowego aresztowania.

SSA Andrzej Kot SSA Bogusław Tocicki SSO (del.do S.A.Edyta Gajgał